

י 4 שנים (16.4.74) נפטר בקייב, ברית המועצות, הסופר היהודי איציק קיפניס, היה מעריב"העתון העברי היחיד שפרסם ידיעה על מותו (10.5.74), רשימה מפורטת על המנוח עם בעיון זה (1.11.74) הסופר יעקב יקיר עולה מברית המועצות, שהכיר את קיפניס זר אותו באותו המאמר כסופר-מל"ו, במאמרו מספר יקיר כמה קוריוזים מעניינים על אומץ

של קיפניס שלא חת ולא פחד לאמר את האמת לאמיתו ודעתו על המזטר הסובייטי והנה אצמ מהם: קיפניס פרסם בשעתו ספר קינוח על עיר הולדתו סלאוושנהבה ערכו אנשי פטליורה וקרובים החריבוה ובאותן הפרעות ניספו בני משפחתו ובחוכם אשתו והחינוך שלהם, בתוך הספר ו קטע מעניין שכזה: "כפי שאני זוכרו משוטט לו ר' גדליה, שקוע במחשבותיו, בערב עצוב,

חורבות סמטאות עיירתו החריבה, פוגש אותו בן אחיו ושואלו: אז מה אתה כה שקוע קיפניס דודי? על מה זה החשוב? והוא ר' גדליה, אף אינו מניד עפעף וללא היסוס משיב: ח'לב אני נערי היקר, אימתי זה, סוף סוף, אף אנו נטבח נערות משלהם?!" על כך מעיר מר יקיר

בשל קטע זה תיאור התפרצות רגעית של זעם כבוש, לא חדלו הרוצחים הגדולים והמרצחים נזרים להם, הנוגשים הסובייטיים מכל הדרגים, מלהניף סכין עליו, על הספר, של קיפניס". ד, בביתו של קיפניס קרי בקתה של דלת על דלת גדוש ספרים ממסד ועד טפחות ספרים

כש'י יד מגילות מזוונות ספרי רומ"ל וספרים שהיו מגיעים אליו מכל קצוי הבל לרבות מישראל וחד אהב קיפניס את התנ"ך ומדי פעם כאשר היה מחזיר לאצטבאות הספרים את ספר הספרים היה נאנה על כי נגזר על התנ"ך שלו לעמוד שבכנותם של "קלסיקנים הסטאליניים"...

קפניס נאסר כיתר הסופרים היהודיים ברוסיה, בשנת 1950, שהה המחנות מספר שנים עבר עבודת קפניס, גידל זקן נהפך לאדוק, זקנים וצעירים במחנה כיבדוהו בתואר הרבין מקייב, כלומר הצדיק יעקב. קפניס אף העיז נגד ארץ (אהרן) וורגליס עורך ה"סאוועטיש היימלאנד" כפי שהוא

שנה אותו "סאוועטיש טומאה לאנד" (ארץ הטומאה הסובייטית), ומעשה שהיה, קיפניס שלח וורגליס פרקים מספרו על עיירתו סלאוושנה הכתב יד היה מונח במגידתו של וורגליס שנים אכ מעטות ולא ראה אור....כתגובה על כך שיגר קיפניס כפי שמספר יעקב יקיר, איגרת ברכה

קפניס בזה הלשון: "עורך נכבד, הואיל נא להתזיר לי כתב היד, שהרי עלול הוא עוד חלילה מא את המגירות האידיאולוגיות הכשירות שבמערכת. בכלל, אדם יקר אתה, הסרוגך הוא רק א חי יותר מדי".....

קוריוז נוסף: שלושה שבועות לפני פטירתו של קיפניס מכתב אל יעקב יקיר שעלה כבר ארצ
 וז' לשונו: "יעקב יקירי, תודה ל-אל שלפחות אתה זכית" ובהוש ההומור השובבי שלו הוסיף
 ז' : " אם העז שם על אדמת הקודש, לכתוב ולו אפילו שורה אחת רעה, אבקש מגולדה שהושיב
 אמן בחד גדיא הישראלי ושתצווה להאכיל אותך יום סיסמאות צ'יצ'ליסטיות" (כלומר:
 3/0 אל סטיות כלשונו).

המחנך הוקמה מצבה על קברו של קיפניס הטמון בבית הקברות היהודי בקייב, איציק קיפניס
 ש' ימיו ערג ליהודים ולמדינת ישראל דאג כי גם לאחר מותו יהיה קשור עם אלה שלחמו ונפלו
 אמן מדינת ישראל ועם הפרטיזנים היהודיים לוחמי גיטו וילנה ועם הסופרים שניספו בכלא
 הסייסי ועם אחרים שהחרפו את נפשם למען הזולת, הוא ציוה שיחרתו על המצבה שלו את
 ה' ימים הבאות: איציק קיפניס, הסופר והאדם. ועל יד זה את דברי המשורר האידי דוד הופשטיין
 ש' ספה בכלא הרוסי " ושוב עולם מתמוטט הלואי שהשבר הגדול הזה יהפך לאו

גדול. דוד הופשטיין, ומתחת מלים אלה רשום: לזכר הקרובים: נחום וליבה קיפניס, יהושע
 טל שהרשלה שפירא, גדליהו שיינפלד, וק'ה מדניקוב, פרץ מארקיש, ברוך קאפסאן, חנה טנ'ק
 צ'ק ויטנברג, פנחס נסחר, ד"ר קורצ'אק עם הילדים (גולדשמיד). עם כל הקדושים והטהורים נ'
 2 כתו בבה הממשיכה את מסורת אביה הדגולפותחת בכל יום המישי של השבוע את בית אבא ומעל
 ידה, קהשאלה, לרשות כל דכפין את הספריה הענקית של אביה בהעירה: אל תשכחו להחזיר את
 ה' יום חמישי הבא כי כבר הבטחתיו לקורא אחר... אביה היה נוהג לאמר לכל הבאים לקות
 ס' לקריאה בזה הלשון: "קחו את הספר ל הזה תהנו ממנו, באו ביום חמישי הבא...".

ranaz.co.il

(ש' ימים הבאות)
 (ש' ימים הבאות)
 (ש' ימים הבאות)

לא אעז לכתוב את הקאנון שלי...